कुसुमं कृतदोहदस्त्वया यदशोकोयमुदीरयि सर्गः ८
ष्यति। अलकाभरणं कथंनु तत्तव नेष्यामि निवाप
माल्यतां॥६३॥ स्मरतेव सशब्दनूपुरं चरणानुग्रह
मन्यदुर्लभं। अमुना कुसुमाश्रुवर्षिणा त्वमशोकेन
सुगात्रिशोच्यसे॥६४॥ तव निःश्वसितानुकारिभिर्वकु
लैरर्द्धचितां समं मया। असमाप्य विलासमेखलां
किमिदं किन्नरकण्ठि सुप्यते॥६५॥

कुसुममिति। त्वया कृतं दोहदम्पादताडनरूपमौषधं
यस्य सोयमशोको वृक्षविशेषो यत्कुसुमं पुष्पमदीरयिष्यतिजन
यिष्यति नुवितर्केतवालकानां केशानामाभरणंतत्कुर मं निवाप
स्य पिण्डदानस्यमाल्यतां पुष्पतां कथंनेष्यामि प्रापयिष्यामि॥६३॥
स्मरतेति। हे सुगात्रि शोभनशरीरे अमुना अशोकेनत्वं
शोच्यसे किं० अशोकेन चरणेन पादेनानुग्रहं ताडनं स्मरतेव
स्थितेन किं० चरणं सशब्दः शब्दसहितोनूपुरोमञ्जीरो
यस्मिन् तं पुं किं० चरणं अन्यैर्दुर्लभं पुं किं० अशोकेन कुसुम
रूपाणि अश्रूणि वर्षति तेन॥६४॥ तवेति। हे किन्नरस्यदेवयोनि
विशेषस्य कण्ठइव कण्ठोयस्यास्तत्सम्बुद्धौ विलासः क्रीडातस्या
मेखलां काञ्चीमसमाप्यापरिपूर्य्य त्वया किमिदं सुप्यते अनुचितं
शयनमित्यर्थः किं० मेखलां वकुलैस्तदाख्यवृक्षपुष्पैर्मयासमसह
अर्द्धाचितां ग्रथितां किं० वकुलैः तव निःश्वसितं निःश्वासमनु
कुर्व्वन्ति सौगन्ध्येन तैः॥६५॥